

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2012 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Jolanta Śpiechowicz

Protokolant: Agnieszka Przewoźnik

przy udziale Prokuratora Prok. Okręg. Andrzeja Kuklisa (del.)

po rozpoznaniu w sprawie **L. W. (W.)**

skazanego za przestępstwo z art. 294 §1 k.k., art. 286 §1 k.k. i inne

zażalenia wniesionego przez obrońcę skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 19 lipca 2012 roku, sygn. akt (...)

w przedmiocie odmowy udzielenia warunkowego zwolnienia

na podstawie art. 437 § 1 kpk, art. 624 §1 kk w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia

- 1) zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że na zasadzie art. 77 § 1 k.k., art. 78 § 1 k.k. i art. 80 §1 k.k. warunkowo zwolnić L. W.s. Z.i K.zd. S.urodz. w dniu (...)w S., skazanego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w G.z dnia 10 listopada 2010 roku w sprawie o sygn. akt (...) za czyn z art. 294 §1 k.k., art. 286 §1 k.k., art. 296 §1 k.k., art. 296 §3 k.k., art. 91 §1 k.k. na karę 5 lat pozbawienia wolności, z odbycia reszty kary pozbawienia wolności, której koniec przypada na dzień 2 stycznia 2015 roku,
- 2) na podstawie art. 80 § 1 k.k. wyznaczyć skazanemu okres ***próby do dnia 2 stycznia 2015 roku***,
- 3) na mocy art. 159 k.k.w. oraz art. 72 § 1 pkt 3, 4, 5 i 7 k.k. oddać warunkowo zwolnionego pod dozór kuratora oraz zobowiązać go do podjęcia pracy zarobkowej,
- 4) zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd penitencjarny odmówił L. W. przedterminowego warunkowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności, uznając, iż wymaga on dłuższego okresu resocjalizacji w warunkach zakładu karnego.

Postanowienie to zaskarżył obrońca oskarżonego, który zarzucił orzeczeniu błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, iż z uwagi na dość odległy koniec kary skazany nie spełnia merytorycznych przesłanek do udzielenia mu warunkowego przedterminowego zwolnienia, podczas gdy z akt postępowania jednoznacznie wynika, iż skazany swoją obecną postawą już teraz daje gwarancję, iż przebywając na wolności będzie przestrzegał porządku prawnego.

Zarzucając powyższe obrońca wniósł o zmianę postanowienia poprzez zastosowanie wobec skazanego dobrodziejstwa instytucji warunkowego przedterminowego zwolnienia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się zasadne w związku z czym niezbędnym stała się zmiana zaskarżonego postanowienia.

Skorzystanie przez skazanego z dobrodziejstwa warunkowego zwolnienia wymaga przekonania, że po zwolnieniu będzie przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa. Przekonanie to musi wynikać z łącznej oceny tych wszystkich elementów, które wymienione zostały w przepisie art. 77 § 1 k.k., a są nimi: postawa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, okoliczności popełnienia czynu oraz zachowanie po popełnieniu przestępstwa i w czasie odbywania kary.

Ocena wniosku o warunkowe zwolnienie oraz zażalenia obrońcy skazanego poprzez pryzmat całokształtu tych przesłanek, pozwala na udzielenie skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że zachowanie skazanego w jednostce penitencjarnej należy ocenić jako zdecydowanie pozytywne. Skazany poprawnie układa sobie relacje z pozostałymi osadzonymi, jak i zachowuje się prawidłowo w stosunku do funkcjonariuszy służby więziennej, przestrzega regulaminu oraz porządku wewnętrznego jednostki penitencjarnej. Był kilkakrotnie nagradzany, nie będąc dotychczas karany. Nie uczestniczy w podkulturze więziennej, unika sytuacji konfliktowych, nie przejawia oznak negatywizmu i wrogości, a stopień jego samokontroli i samodyscypliny nie budzi wątpliwości. Skazany jest zatrudniony poza terenem jednostki penitencjarnej w systemie bez konwojenta wykonując pracę bez uwag przełożonych. Jak wynika z aktualnej opinii o skazanym wydanej przez Centrum Usług (...) w S. z dnia 16 października 2012r. skazany świadczy nieodpłatną pracę na rzecz osób niepełnosprawnych intelektualnie i ze swoich obowiązków wywiązuje się wzorowo. Jak wynika z akt sprawy korzysta on też często z przepustek, z których wraca zawsze bez żadnych zastrzeżeń.

Należy też podkreślić, że skazany po uchyleniu mu tymczasowego aresztowania przez kilka lat przebywał na wolności gdzie prowadził nienaganny tryb życia.

Powyższe świadczy jednoznacznie o tym, że kara jaką mu wymierzono spełniła już swoje zadanie i brak jest jakichkolwiek powodów dla których skazany musiałby nadal przebywać w warunkach zakładu karnego.

Podkreślić w tym miejscu należy, iż odległy koniec kary nie jest właściwym argumentem dla podkreślenia rzekomo błędnej decyzji sądu okręgowego, skoro przecież ustawodawca określił limity kar, które kwalifikują skazanego do starania się o warunkowe przedterminowe zwolnienie i nie można na etapie rozważania czy wszystkie przesłanki z art. 77 kk zostały spełnione nakreślać innych warunków w tym zakresie.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, w ocenie Sądu Apelacyjnego bilans przesłanek po stronie skazanego jest pozytywny, w związku z czym możliwe jest sporządzenie pozytywnej prognozy kryminologiczno-społecznej wobec niego.

Zastosowane w stosunku do skazanego środki probacyjne oraz nałożone obowiązki umożliwią dalszą resocjalizację skazanego, tym razem w warunkach wolnościowych, co pozwoli na utrwalenie po stronie skazanego prawidłowych postaw i zachowań oraz na kontrolę jego zachowania w okresie próby.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny orzekł jak w części dyspozytywnej.

Podstawą zwolnienia skazanego od ponoszenia wydatków na rzecz Skarbu Państwa był przepis art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

ZARZĄDZENIE

- odpis postanowienia doręczyć skazanemu

K. dnia 19 października 2012 roku